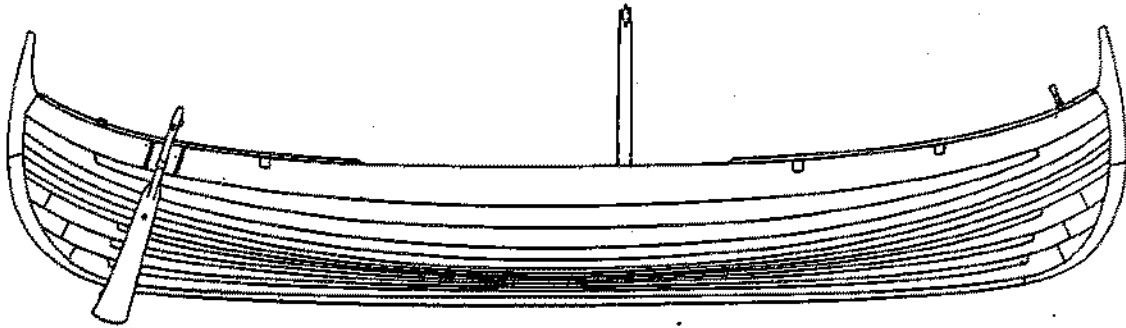

NYTT OM ÄSKEKÄRRSSKEPPET.

Den dendrokronologiska undersökningen av ett 20-tal olika trädelar från fartyget visar att virket, bl a genom reparationer, kommit från flera olika håll, bl a från Götaälvdalen, där fartyget påträffades, Nordtyskland, Sydjylland och England. Ett stycke hade förmodligen kommit ännu längre söderifrån.

Att döma av årsringsstudierna har skeppet byggts 955-960 e Kr, vilket är drygt 100 år senare än vad som tidigare antagits. Då är inte heller Äskekärrsfartyget det äldsta seglande fartyg som påträffats i Norden, t o m som handelsfartyg får det konkurrens.

Gunnar Leiros profil av
Askékärrskeppet

Mastfoten, som var en dålig ersättningskubb, tillkom f ö när fartyget var gammalt, c 100 år senare, mellan åren 1057 och 1067.

Återanvändning var tydligen regel. Att fartyget saknade stävar beror antagligen på att dessa viktiga och arbetskrävande detaljer överförts till ett annat fartyg, möjligen ett nybygge.

Tätningen/drevet tycks ha bestått av fårull med harts(kåda) i en ränna i bordet.

Om fartygets vidare öden kvarstår i stort vad som skrivits tidigare i Meddelanden nr 3/79 s 29f och 3/80 s 30-31. Arkeologiska museet i Göteborg har i alla fall fått sig ett "Askékärrsrum."

Red.